

‘एतदहः’, समाप्तिदिनत्वात् अतिशयेन प्रवृद्धं, तत्र हि उदी-
च्यादिदिग्विशेषा अतिरात्रत्वेन स्तोत्रविशेषाश्च सम्पद्यन्ते ।
तस्मात्तत्र पशुवाङ्मयं युक्तम् ॥

यजनवेदने प्रशंसति । “वर्षिष्ठः समानानां भवति । य
एतेन यजते । य उ चैनमेवं वेद” इति । ‘समानानाम्’, मध्ये,
‘वर्षिष्ठः’ गुणैः अतिशयेन प्रवृद्धः ॥

पञ्चशारदीयं प्रशंसति । “स्वाराज्यं वा एष यज्ञः । एतेन
वा एकयावा कान्दमः स्वाराज्यमगच्छत् । स्वाराज्यं गच्छति”
इति । ‘एषः’ पञ्चशारदीयाख्यः ‘यज्ञः’, ‘स्वाराज्य’स्वरूपः ।
तत्प्राप्तिहेतुत्वात्, ‘एतेन’ पञ्चशारदीयेनैव, पुरा ‘कान्दमः’,
नाम कश्चिदृषिः ‘स्वाराज्यं’, प्राप्तवान् । कीदृशः, ‘एकयावाः’
एकेन वाहनेन यातीति ‘एकयावाः’, रथेनैव गच्छति न तु
वाहनान्तरेण इत्यर्थः ॥

विधत्ते । “य एतेन यजते” [२] इति ॥

यागवेदने प्रशंसति । “य उ चैनमेवं वेद” इति ॥

पशुदेवतारूपमरुत्सम्बन्धेन क्रतुं प्रशंसति । “मारुतो वा
एष स्तोमः । एतेन वै मरुतो देवानां भूयिष्ठा अभवन् । भू-
यिष्ठः समानानां भवति । य एतेन यजते । य उ चैनमेवं
वेद” इति । यस्मादेतेन पञ्चशारदीयेन ‘देवानां’, मध्ये, ‘मरुतः’,
अतिशयेन वङ्गला ‘अभवन्’, तस्मात् ‘एषः’, त्रिवृत् पञ्चदश-
सप्तदश ‘स्तोम’ युक्तो यागो ‘मारुतः’ । एतद्याजी तद्देदी च
‘समानानां’, मध्ये अत्यन्तवङ्गलो भवति ॥